

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Omnia in terris mortem pati, vel docere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

pendemus, à cælo docemur, naturam quoque nostram esse fluxam.

VI.

Sed terra quoque idem facit, in qua firmissima quæque & robustissima subeunt corruptionem. Quid ferro fortius? senescit, & rubigine eroditur. Quid validius saxis? vetustate exciduntur, & mollissimis aquæ guttis excavantur.

Ouid. lib. 3.
de arte.

Quid magis est durum saxo? quid mollius vnda?

Dura tamen molli saxa cavantur aqua.

Lucret. lib. 4.

Nam leuiter quamuis, quod crebro tunditur ictu,

Vincitur in longo spatio tamen atq; labascit.

Nonne vides etiam guttas in saxa cadentes

Humoris longo in spatio pertundere saxa?

Et rursus Naso :

Ouid. lib. 4.
de Ponto.

Gutta cauat lapidem; consumitur annulus usu,

Et teritur pressa vomer aduncus humo.

Quid rupe solidius, quid vastius monte? Et tamen aliquando solidissimæ rupes, Caucasijque montes ingenti terræ motu concutiuntur, immania saxa dissipantur, & suis sedibus excussa aliò transferuntur. Quid inde potest colligere, qui rectè vult ratiocinari? An non debet cum Iob dicere? *Mons cadens destruit: & saxum transfertur de loco. Lapidem excavant aquæ: & alluione paulatim terra consumitur: & hominem ergo similiter perdes.* Videmus exundantibus aquis, aut vasantibus ventis, amplissimis spatijs extensa nemora & filuas, arces munitissimas & ædificia æternitatem promittentia, radicitus conuulsa, quid aliud ipstruimus, quàm & nos casuros? Quoties per hortos imus, per prata expandamur, per gramina incedimus, violas, rosas, lilia, amarantuos intuemur, nonne natura nobis dicit? *Homo natus de muliere, breui viuens tempore, repletur multis miserijs, qui quasi flos egreditur & conteritur.* Vernat hodie, ridet hodie, jucundissimo decore blanditur oculis hodie, cras calcatur, lachrymatur, falce mortis demetitur, *cras in clibanum mittitur.* Ausonij certè fuit ista cogitatio, quam his versibus expressit.

Iob. 14. 18.

Iob. 14. 1.

Luc. 12. 28.

Mirabar celerem, fugitiua etate rapinam,

Et dum nascuntur, consensuisse rosas.

Tot species tantosq; ortus, variosq; nouatus
 Vna dies aperit, conficit una dies.
 Conquerimur; Natura, breuis quod gratia florum est,
 Ostentata oculis, illico dona rapis.

Et, nescio cuius Poëtae, monitio fuit:

Collige, virgo, rosas, dum flos nouus, & nona pubes,
 Sed memor esto auum sic properare tuum.

De ceteris animalibus quid dicam? quoties mactantur, reluctan-
 tur, & clamant. Quid clamant? nisi eiusdem nos naturæ esse,
 itidemque mortem, per cædes, per vulnera, aut morbum subi-
 tutos. Et hac ipsa de causa fecit quoq; Dominus DEVS Ada, & Gen. 3. 10.
 uxori eiu tunicas pelliceas, & induit eos, vt in exuuijs mortuorum
 animalium mortis non obliuiscerentur, sed recordarentur, se re-
 uersuros in terram, de qua sumpti erant.

In huius rei signum tot tamque varia morborum genera
 bestias infestant. Pests accedit lanigero maxime pecori. Scabies
 equis mortifera. Tussis sues, equos & oues angit. Angina morbus
 iuuenca necat & sues. Alopecia morbus vulpium. Asthma in equis
 incurabile. comitiali morbo infestantur capra, oues, equi, cati, alce.
 Vicula (aly vinula) equos occidunt. Tres acutissimi morbi equis,
 & alijs, quibus solida sunt ungula, accidunt, vesica, conuersio intestino-
 rum, qua ileos vocatur, & cardiacus, juxta Hieroclem. Oues & ca-
 pra numquam sana sunt, semperq; febrì obnoxia. Elephantiasis morbus
 bouum, & equorum. febrì tentantur equi, leones, boues, oues, & capra
 semper, mulus raro. Patuit ceruos numquam febrescere, scribit Soli-
 nus. Ficus & frenes morbi equorum, quorum hic duas inter horas ali-
 quando eos occidit. Hernia ex calcitratu equos occidit: ignis sacer oues.
 Mulis pestis, cuius multa species à Vegetio numerantur, bobus, equis,
 & asinis exitialis. Cristiasis morbus equorum, latinè hordeatio. Coriago
 pestis bubuli generis & equorum. Dracunculus vermis equos vexat,
 item dysuria. Hyosciamo poto sues insaniant. Potomageton herba cro-
 codilis contraria. Rhododaphnes flores, & folia mulis, asinis, capris, ca-
 nibus & quadrupedum plurimis; salina capris, & ouibus; scrophularia
 suillo generi, mandragora mala vrsis venena sunt. Adamantis herba
 leonibus est aduersa. Aconitum lycoctonon omne animal occidit, alij
 addunt, omne animal, quod cacum nascitur. Apocynum canes, &

VII.

Ioan. Euscb.
 Nierenber-
 gius lib. 7.
 Nat. hist.
 cap. 47.